

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203362
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313203362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., F. XX, právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Hudákom, advokátom so sídlom v Humennom, Mierová 87, proti žalovaným 1. C. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., X. R. XX/XX a 2. Ing. H. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., X. R. XX/XX, právne zastúpeným JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Laborecká 1896/58, o vydanie veci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 31. 03. 2014, č. k. 17C/88/2013-43 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaným sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 77,95 Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Tatiane Andrejcovej, advokátke, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania vo výške 307,28 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej žalobca a žalovaná v 1.rade žili v spoločnej domácnosti v meste P. na ul. F. č. XX v byte patriacom žalobcovi, a to i napriek tomu, že v roku 1986 boli právoplatne rozvedení. Ich spolužitie bolo značne narušené. Dňa 15. 11. 2012 došlo k vyvrcholeniu nepokojov a v dôsledku konfrontácie medzi účastníkmi konania žalovaní boli nútení opustiť spoločnú domácnosť. Pri odchode z bytu si brali aj svoje osobné veci a nedopatrením predovšetkým z dôvodu nedostatku času, nakoľko žalobca im poskytol iba časový priestor 1,5 - 2 hodiny na zbalenie, zbalili aj listiny patriace žalobcovi. O tejto skutočnosti sa dozvedeli až po doručení sms od žalobcu, v ktorej požadoval vrátenie týchto listín. Žalovaná v 1.rade potom vykonala šetrenie vo veciach žalovaných, ktoré si vzali so sebou, či sa tam nachádzajú aj listiny patriace žalobcovi. Tieto potom uložila do obálky veľkosti A4 a prostredníctvom svojej známej D. R. ich dala doručiť žalobcovi. Túto skutočnosť pred policajným orgánom potvrdila D. R..

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a preto muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti

tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí.

Dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že daňové priznanie za rok 2011 a ďalšie účtovné doklady mali vziať žalovaní nesie žalobca. Žalobca prevzal obálku, do ktorej žalovaná v 1.rade uložila všetky listiny patriace žalobcovi. Pokiaľ žalobca tvrdil, že v obálke neboli doklady za rok 2011, ale za rok 2009, tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal a ďalšie návrhy na dokazovanie v tomto smere nepredložil. Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, v dôsledku čoho súd prvého stupňa žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že vo veci uniesol dôkazné bremeno a preukázal odobratie a nevrátenie dokladov žalovanými v 1.a2.rade. Súd sa síce oboznámil so spisom Obvodného oddelenia Policajného zboru v Humennom, avšak nevykonal tento dôkaz v zmysle ust. § 129 ods. 1 O. s. p., keď zápisnicu o výsluchu žalovaných v 1. a 2.rade riadne neprečítal. Prečítaná bola iba zápisnica o výsluchu D. R.. Táto osoba ale nemala vedomosť o tom, čo sa nachádza v obálke odovzdanej žalobcovi. Tento dôkaz nemôže potvrdiť neunesenie dôkazného bremena na strane žalobcu, ale práve naopak. Vo veci bolo jasne a zreteľne preukázané, že žalovaní doklady žalobcovi zobrali a nevrátili.

Žalovaní navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Právne bezvýznamné je spochybňovanie postupu súdu prvého stupňa v súvislosti s neprečítaním zápisnice o výsluchu žalovaných obsiahnutej v spise Obvodného oddelenia Policajného zboru v Humennom. Na pojednávaní konanom dňa 31. 03. 2014 tak, ako to vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní (č. l. 39 spisu) bola oboznámená iba časť spisového materiálu týkajúca sa výsluchu D. R.. Prečítanie zápisnice o výsluchu tejto osoby žalobca vo svojom opravnom prostriedku nespochybňuje. Po prečítaní uvedeného listinného dôkazu právny zástupca žalobcu po poučení v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p. výslovne uviedol, že ďalšie návrhy na dokazovanie nepredkladá. Žalobca teda nenavrhol vykonanie dôkazu prečítaním zápisnice o výsluchu žalovaných.

V súvislosti so zápisnicou o výsluchu žalovaných je ale potrebné zdôrazniť, že tvrdenia žalovaných pred Obvodným oddelením Policajného zboru v Humennom nie sú odlišné od ich tvrdení produkovaných v tomto konaní. Žalovaní nikdy netvrdili, aby žalobcovi nevzali jeho účtovné doklady. Stalo sa to nedopatrením po tom, čo museli urýchlene opustiť po nezhodách so žalobcom byť, v ktorom dovtedy spoločne bývali. Na výzvu žalobcu všetky účtovné doklady, ktoré vzali so sebou, vložili do obálky a túto prostredníctvom D. R. doručili žalobcovi. Skutočnosť, podľa ktorej do obálky boli vložené všetky doklady patriace žalobcovi, nepotvrdili len žalovaní, ale aj svedkyňa E. H. (dcéra žalobcu a žalovanej v 1.rade). Táto svedkyňa pri svojom výsluchu zdôraznila, že v obálke sa nachádzalo i daňové priznanie za rok 2011.

Prevzatie obálky od D. R. potvrdil tiež samotný žalobca. Ak následne tvrdil, že v ním prevzatej obálke sa účtovné doklady za rok 2011 nenachádzali, išlo o jeho tvrdenie, ktoré musel hodnoverným spôsobom preukázať.

V tejto súvislosti je právne významné ust. § 120 ods. 1 veta prvá O. s. p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Cieľom dôkaznej povinnosti vychádzajúc z tohto ustanovenia je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie účastníka. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácií dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Keďže žalobca ničím právne významným nepreukázal, aby zo strany žalovaných mu už neboli vrátené ním požadované doklady, súd prvého stupňa správne postupoval, ak žalobu žalobcu zamietol.

Odvolačný súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Zároveň úspešným žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 77,95 Eur. Predmetom konania bol nárok v peniazoch neoceniteľný, v dôsledku čoho základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov predstavovala sumu 61,87 Eur. Žalovaní boli zastúpení tou istou advokátkou, v dôsledku čoho základná sadzba tarifnej odmeny musela byť znížená o 50 %, teda na sumu 30,935 Eur za zastupovanie každého žalovaného. Po pripočítaní režijného paušálu v sume 8,04 Eur za úkon vykonaný v roku 2014 (vyjadrenie k odvolaniu) trovy právneho zastúpenia u každého zo žalovaných dosiahli čiastku 38,975 Eur. Celkovo trovy právneho zastúpenia za zastupovanie dvoch žalovaných sú tak tvorené sumou 77,95 Eur, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný neúspešný žalobca v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.